

Jeg er naturligvis ikke den Mand, som hænger mig ved Navnet eller siger, at det, som er sagt den 4de Februar, staaer ikke som en Begrundelse af det, der er skeet den 9de; det ligger udenfor mig. Der er, som sagt, kun fremkommet to Efterbevillingslove, og deraf er kun een forkastet, men der er, saavel i dette som i det andet Thing, udfaldt andre Krav, der kom frem i Form af Efterbevillinger, og jeg skal her henlede Opmærksomheden paa en meget væsentlig Vanskelighed, hvad disse Poster angaaer. Der som det, man har krævet som Efterbevilling i Henhold til Overskriftelser, har angaaet en Post af mindre Betydning, og hvis retlige Begrundelse var meget vanskelig at faae oplyst under Behandlingen af en Lov her i Thinget, hvor Tiden er indskrænket, saa har man skudt den ud og sagt: Den kommer frem igjen fra Statsrevisionens Side, der kan komme til at herske Tvivlsmaal om dens Berettigelse i det Hele, vi ville derfor ikke, ved nu at antage den, give Statsrevisionen en Formodning om, at vi have billiget den, vi ville altsaa lade den staae reen. Der er en anden Slags Poster, der ere komne frem som virkelige Efterbevillinger, og som jeg troer man ingeninde har skudt ud i dette Thing: det er saadanne Poster, hvor en Overskriftelse er skeet af Ministeriet med fuld Bevidsthed om, at det ikke kunde komme ud af det med det forlangte Beløb, men at det ansaae det for nødvendigt at overskrive det indrømmede Beløb for at fyldestgjøre den Forpligtelse, det troede, der var paataget, for at udføre et eller andet Hverv, som det ansaae sig forpligtet til at udføre. I saadanne Tilfælde har Begrundelsen for hvad der var skeet, i en væsentlig Grad, foreligget som en politisk Sag, og der vilde det have været u hensigtsmæssigt fra Ministerens Side, om han ikke saa snart som muligt vilde forlange en Aerkjendelse af, at man billigede det Rigtige i hans Fremgangsmaade, og det vilde have været urigtigt fra Thingets Side at udflyde Afgjørelsen af en en saadan Sag til et Par Aar senere, hvor det da ikke vilde have Andet end Forlegenhed deraf. Disse Efterbevillinger ere stadigt blevne tagne under Behandling her, især naar de have havt et noget større Omraade. Det ærede Medlem sagde ogsaa en anden Ting,

som angik mig mere personlig, men som dog ogsaa angik en Sag. Han sagde, at jeg paa en vis Maade havde arbejdet imod min egen Erkjendelse og min egen Betragtning, da jeg havde sagt, at Høiesteret havde dømt, heldigt og rigtigt i den vigtige Sag, som har ligget for, idet der nemlig har været reist en Anklage for Overskriftelse fra Ministeriets Side, og han søiede til, Overskriftelser imod Rigsdagens bestemte Nægtelse. Det forholder sig jo saaledes, at da denne Sag laae for i Folkethinget, saa sagde jeg til mine ærede Collegaer her: „I gaae en prang. Vel ved at indlede en Sag imod de paagjældende Ministre for Udgifter, de have gjort i Statens Tjeneste efter bedste Skjønnende, og for hvilke de komme her og forlange Efterbevilling; hold Eder alene til de Poster, som I have nægtet og som dog ere blevne udgivne“, og jeg stillede et Forslag, som gik ud derpaa. Jeg sagde endvidere til dem: „I det I gaae denne Vel. — det Hele er en politisk Sagsøgning — saa træde I den juridiske Afgjørelse saa nær, at I ville have en meget større Udsigt til at faae Dom over Ministrene, naar I holde Eder alene til disse Poster, end naar I gaae videre i denne Henseende, thi I ville i denne Stat, der endnu ikke er mere udviklet i politisk Henseende, ikke have Haab om at faae Dom over dem, naar I gaae for langt bort fra det, som den simple juridiske Opfattelse erkjender for at være urigtigt“. Der kunde jo ikke være Tale om Feiltagelse, thi der havde foreligget fra Regjeringen Begjæring om en vis Udgift, som var bestemt nægtet, men som dog blev affholdt; dette vilde alle Dommere have begrebet, og derfor vilde man, naar man havde indskrænket Sagen dertil, efter min Mening faaet vedkommende Minister dømt. Jeg har altsaa paa ingen Maade sagt, at man skulde finde det rigtigt, naar der havde fundet en Overskriftelse Sted der, hvor der var en virkelig Nægtelse tilstede, men jeg har sagt, at efterat Sagen blev samlet i en Heelhed, saa troer jeg, vi vare bedre tjente med den Dom, der faldt, end om vi havde faaet en anden. Det gjør mig ondt, at jeg er kommen ind paa alle disse Gebeter, men det er ikke mig, der har ført ind derpaa.

Jeg har nu søgt at gjøre Rede for min